

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΖΟΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις 25 Ιανουαρίου ήδη αποτελεί θέμα συζήτησης και ανάλυσης στις μεγαλύτερες δεξαμενές σκέψης του κόσμου. Καθώς η νίκη αυτή ήταν αναμενόμενη, με

βάση όλες τις δημοσκοπήσεις που είχαν πραγματοποιηθεί τον προηγούμενο καιρό, το ερώτημα το οποίο τίθεται πλέον είναι κατά πόσο η νέα ελληνική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξάρτητων Ελλήνων θα καταφέρει να υλοποιήσει τις προεκλογικές της δεσμεύσεις και να επαναδιαπραγματευτεί με τους

πιστωτές της Ελλάδας. Στο πλαίσιο αυτό, οι δεξαμενές σκέψης του εξωτερικού αναζητούν τον πιθανό αντίκτυπο της πολιτικής της νέας ελληνικής κυβέρνησης τόσο για τη χώρα όσο και για την ευρωζώνη.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ THINK TANKS

για τη νέα ελληνική κυβέρνηση

1. CER
Αβεβαιότητα για την ευρωζώνη ο ΣΥΡΙΖΑ

ΣΕ ΑΝΑΛΥΣΗ τους στο Centre for European Reform, ο Κρίστιαν Οντενταλ και ο Σίμον Τίλφορντ γράφουν ότι η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ προκαλεί αβεβαιότητα στην ευρωζώνη. Μάλιστα, αξιολογώντας τη ρητορική του κόμματος στο παρελθόν, θεωρούν ότι η πιθανότητα εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ δεν πρέπει να αποκλειστεί, αν το κόμμα δεν έλθει σε συμφωνία με την τρόικα. Κατά την άποψή τους, τα ακραία σενάρια της μελλοντικής διαπραγμάτευσης ελληνικής κυβέρνησης - δανειστών είναι είτε να σταματήσει την παροχή ρευστότητας η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είτε να προχωρήσει η Ελλάδα σε μονομερή κίνηση, διαγράφοντας τμήμα των χρεών της. Την ίδια στιγμή, προβλέπουν ότι η τρόικα δεν πρόκειται να προσφέρει πολλά για να ικανοποιήσει τον ΣΥΡΙΖΑ, καθώς η ευρωζώνη είναι πλέον θωρακισμένη. Ωστόσο, παρά τον κινδυνολογικό χαρακτήρα της ανάλυσής τους, ο Οντενταλ και ο Τίλφορντ καταλήγουν ότι ένα πιθανό «διαζύγιο» θα κοστίσει και στις δύο πλευρές.

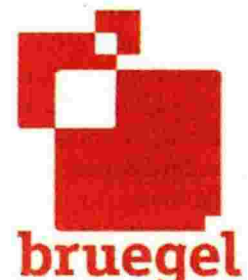
2. CFR
Πιθανή η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΜΗΚΟΣ κύματος με την εκτίμηση του Centre for European Reform, ο οικονομολόγος αναλυτής του Council on Foreign Relations, Ρόμπερτ Καν, επίσης, στις μελέτες του θεωρεί πολύ πιθανό το ενδεχόμενο εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ. Όπως ο ίδιος εξηγεί, οι καθυστερήσεις των τελευταίων μηνών έχουν επιδεινώσει τη δημοσιονομική θέση της Ελλάδας και ταυτόχρονα τη διαπραγματευτική δύναμή της απέναντι στους εταίρους δανειστές. Τους επόμενους μήνες πάντως ο ίδιος προβλέπει καθυστερήσεις πληρωμών και ελέγχους στη μεταφορά κεφαλαίων. Όσον αφορά την επιθυμία του ΣΥΡΙΖΑ για δημοσιονομική επέκταση, ο Ρόμπερτ Καν συμφωνεί επί της αρχής του αιτήματος, αλλά θεωρεί ότι μια τέτοια πολιτική θα αυξήσει ακόμα περισσότερο το ελληνικό δημόσιο χρέος.

3. BRUEGEL
Εκτός αγορών οι Έλληνες έως το 2030

ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ για το γνωστό ευρωπαϊκό think tank Bruegel, ο οικονομολόγος Ζοολι Νταρβάς προτείνει τη σύναψη ενός νέου χρηματοοικονομικού προγράμματος για την Ελλάδα που θα της επιτρέψει να μείνει εκτός αγορών έως το 2030. Στην ανάλυσή του τοποθετείται κατά του «κουρέματος» του χρέους. Κατά την άποψή του, κάθε χρέος είναι βιώσιμο, αρκεί να έχει χαμηλό επιτόκιο. Η Ιαπωνία, για παράδειγμα, είναι το κορυφαίο παράδειγμα, καθώς το χρέος της είναι της τάξης του 250% του ΑΕΠ, ενώ το μέσο επιτόκιο είναι της τάξης του 0,9%. Ο Νταρβάς εμφανίζεται επιφυλακτικός για το μέλλον των διαπραγματεύσεων ελληνικής κυβέρνησης - δανειστών, αλλά αποκλείει το ενδεχόμενο εξόδου από το ευρώ, καθώς με αυτόν τον τρόπο η Ελλάδα θα εισερχόταν σε άλλον έναν γύρο βαθιάς ύφεσης, που θα προκαλούσε περαιτέρω αύξηση της ανεργίας και μείωση των εσόδων του Προϋπολογισμού. Ένας τέτοιος συνδυασμός θα απαιτούσε έναν νέο γύρο σκληρών δημοσιονομικών όρων.

4. OPEN EUROPE
Δύσκολος ο συμβιβασμός με τους δανειστές

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ think tank Open Europe ακολουθεί κάπως πιο πρωτότυπη γραμμή από τις προαναφερθείσες δεξαμενές σκέψης. Ειδικότερα, ο επικεφαλής των οικονομικών ερευνών του Ραούλ Ρούπαρελ κάνει λόγο για σύγκρουση δημοκρατιών και όχι για σύγκρουση πολιτικών ιδεολογιών. Κατά την άποψή του, λοιπόν, είναι δύσκολο να υπάρξει συμβιβασμός μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και των δανειστών της, επειδή -όπως λέει- δεν θα υπάρξει διάθεση πολιτικού συμβιβασμού λόγω τελείως διαφορετικών προσεγγίσεων. Αν, μάλιστα, κάποιος θα πρέπει να υποχωρήσει πρώτος, προβλέπει ο οικονομολόγος του Open Europe, αυτός θα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτό γιατί η ευρωζώνη μπορεί να αντέξει ένα Grexit, παρόλο που σε καμία περίπτωση δεν επιθυμεί μια τέτοια εξέλιξη, ενώ τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ όσο και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα κληθούν να αντιμετωπίσουν την οργή των ψηφοφόρων τους.

5. ECFR
Ανοδος της Αριστεράς στον χρεωμένο Νότο

ΤΟ EUROPEAN Council on Foreign Relations φιλοξενεί άρθρο του αναλυτή Χοσέ Ιγκνάθιο Τορεμπλάκνα, ο οποίος βλέπει με θετικό τρόπο τις εξελίξεις στην Ελλάδα όσον αφορά τον μελλοντικό αντίκτυπο τους στην Ευρώπη. Κατά την εκτίμησή του, οδηγούμαστε σε μια σύγκρουση του λαϊκισμού στην Ευρώπη. Η άνοδος της Αριστεράς στον χρεωμένο Νότο είναι αντίστοιχη της άνοδου των κομμάτων κατά της αλληλεγγύης στον Βορρά. Ο ίδιος γράφει ότι πρόκειται για την τελευταία ευκαιρία της συμμαχίας που κυβερνά την Ευρώπη -των παραδοσιακών κεντροδεξιών και κεντροαριστερών κομμάτων- να κατανοήσει τα προβλήματα και να συμφωνήσει ένα πρόγραμμα που θα επιτρέψει στην Ε.Ε. να λειτουργεί και να αναπτύσσεται με βιώσιμο τρόπο. Προτείνει, μάλιστα, την πραγματοποίηση έκτακτης συνόδου της Ε.Ε. για να μην τεθεί σε κίνδυνο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

6. CEPS
Το 2015 τελείως διαφορετικό από το 2012

ΣΤΟ CENTRE for European Policy Studies, ο διευθυντής του Ντάνιελ Γκρος γράφει ότι το 2015 είναι διαφορετικό από το 2012, διότι οι αγορές συμπεριφέρονται με άλλον τρόπο. Η μετάδοση της ελληνικής κρίσης βρίσκεται σχεδόν εκτός ατζέντας, επειδή οι άλλες χώρες της περιφέρειας τώρα εμφανίζουν πλεονάσματα τρεχουσών συναλλαγών και έχουν δείξει την ικανότητά τους να προσαρμόζουν τις οικονομίες τους. Τα ουσιαστικά θέματα μετά τον σχηματισμό ελληνικής κυβέρνησης είναι οι απαιτήσεις για μείωση του επίσημου χρέους και η πολιτική της λιτότητας. Σε κάθε περίπτωση, εξηγεί ο Ντάνιελ Γκρος, η αλλαγή στην πολιτική θα είναι ήσσονος σημασίας αν η καινούργια ελληνική κυβέρνηση τηρήσει τις υποσχέσεις της για τις δαπάνες. Καταλήγει ότι το πιο πιθανό αποτέλεσμα θα είναι, τελικά, η επίτευξη κάποιας αναδιάρθρωσης των πληρωμών του επίσημου χρέους της Ελλάδας, η χαλάρωση των δημοσιονομικών στόχων και πιθανώς κάποιοι έλεγχοι στις κινήσεις κεφαλαίων.

